

ขอรายชื่อเจ้าหน้าที่ประจำด่าน

เรื่องนี้เป็นกรณีที่มีการนำรถผ่านด่านไปต่างประเทศโดยเจ้าของรถไม่ยินยอม จึงอยากทราบว่า เจ้าหน้าที่ประจำด่านเป็นใคร ทำไม่ถึงปล่อยรถผ่านด่านไปได้ มาดูว่าจะเปิดเผยข้อมูลนั้นได้หรือไม่

นาย ก เป็นผู้เช่าซื้อรถบัสปรับอากาศ จำนวน ๒ คัน จากบริษัท ข จำกัด ต่อมานาง ค ได้เช่ารถบัสทั้ง ๒ คันจากนาย ก เพื่อนำคณะครูไปท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย แต่ปรากฏว่า นาง ค ได้นำรถบัสออกจากด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคายไปที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง สปป.ลาว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท ข จำกัด และไม่นำรถกลับคืนราชอาณาจักรไทย นาย ก จึงมีหนังสือถึงตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายที่ปฏิบัติงานในวันที่เกิดเหตุตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า บัญชีรายชื่อดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมีรายชื่อได้คัดค้านการเปิดเผย และการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ใดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บัญชีรายชื่อลงเวลาปฏิบัติราชการในวันเกิดเหตุที่ระบุ ซึ่งปรากฏรายชื่อและลายมือชื่อ เวลามา เวลากลับ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวจำนวน ๒๓ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีประโยชน์ส่วนตัวหรือได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวไว้หรือมีกฎหมายคุ้มครองมิให้ผู้อื่นได้รู้ถึงข้อมูลนั้น ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่อาจถือเป็นประโยชน์ได้เสียอันอาจถูกระทบได้ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๔๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ประเมินผลงานทางวิชาการ

เรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการนับเป็นปัญหาที่มีจำนวนมาก ผู้รับการประเมินที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังย่อมมีข้อสงสัยในการประเมินว่าถูกต้องและเป็นธรรมหรือไม่ การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการจึงมีอยู่เสมอ ๆ หน่วยงานสามารถนำคำวินิจฉัยนี้ไปปรับใช้ได้ครับ

นาย ก เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย A ได้ส่งผลงานทางวิชาการแต่ปรากฏผลการประเมินไม่ผ่าน จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลเอกสารรายละเอียดการประเมินผลงานทางวิชาการที่ประเมิน โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน พร้อมทั้งยื่นฟ้องมหาวิทยาลัย A และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อศาลปกครองมหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกำหนดให้ดำเนินการโดยลับ ผลการประเมินของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจกระทบต่อการให้ความเห็นโดยอิสระ และจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งอาจทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยในการให้บริการสาธารณะไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแบบประเมินผลงานทางวิชาการ (ลับ) ตามแบบ วจ. ๑๖ และแบบ วจ. ๑๕ (สำหรับผู้ประเมินแต่ละท่าน) เมื่อผลการประเมินเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ทรงคุณวุฒิ แม้การเปิดเผยจะกระทบต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอยู่บ้าง และกำหนดขึ้นความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านที่เป็นการเขียนด้วยลายมือนั้น ให้จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงกับต้นฉบับ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ข้อมูลสหกรณ์ออมทรัพย์

โดยหลักแล้วสหกรณ์ออมทรัพย์มีใช้หน่วยงานของรัฐ แต่หากส่งข้อมูลข่าวสารให้หน่วยงานของรัฐ ข้อมูลนั้นก็จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองอยู่ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

นาย ก ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ในชุมชน เพราะสร้างความเดือดร้อนและเป็นภาระให้ชุมชน จึงมีหนังสือถึงสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ๔ รายการ คือ (๑) รายงานการประชุมจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด (๒) แผนการดำเนินการของสหกรณ์ B จำกัด (๓) บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน (๔) ข้อบังคับสหกรณ์ สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A แจ้งนาย ก ว่าเปิดเผยเฉพาะข้อมูลรายการที่ ๔ ให้นาย ก ส่วนรายการที่ ๑ - ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากนาย ก มิได้เป็นสมาชิกสหกรณ์และในแบบคำขอมิได้ระบุวัตถุประสงค์การนำไปใช้เพื่อการใด อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อ การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนคัดค้านการจัดตั้ง สหกรณ์ดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ปฏิบัติหน้าที่ โดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๓ บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน เป็นข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลอันแสดงให้เห็นถึงข้อมูลทางการเงินของสมาชิกแต่ละราย หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจาก ความยินยอมเป็นหนังสือมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ในส่วนนี้ จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม และเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ลูกหนี้อยู่ที่ไหน

เรื่องนี้เป็นเรื่องการติดตามชำระหนี้ตามคำพิพากษา มาดูว่าเจ้าหนี้จะสามารถขอข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ได้แค่ไหน มาติดตามครับ

นาย ก กรรมการบริษัท ข จำกัด ออกทุนให้ลูกจ้างของบริษัทฯ จำนวน ๘ ราย เข้าอบรมฝึกทักษะในการประกอบอาชีพ ต่อมาลูกจ้างไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้กับบริษัทฯ ตามสัญญา บริษัทฯ จึงฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาให้ลูกจ้างทั้ง ๘ ราย ชำระหนี้แก่บริษัทฯ แต่บริษัทฯ ไม่ทราบข้อมูลของลูกจ้างทำให้ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ จึงมีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม A ขอข้อมูลรายชื่อนายจ้างและอัตราเงินเดือนของลูกจ้างทั้ง ๘ ราย สำนักงานประกันสังคม A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้เปิดเผย ประกอบกับไม่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมายที่จะเปิดเผยข้อมูลได้ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลสถานที่ทำงานและอัตราค่าจ้างของลูกจ้าง มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้าง หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือมิได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา แต่เป็นการบังคับชำระหนี้ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน ผู้อุทธรณ์มิใช่เจ้าหนี้ที่ของรัฐที่มีหน้าที่ป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องคดี และมีใช้ศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย จึงไม่เข้าข้อยกเว้นกรณีใด ๆ ตามมาตรา ๒๔ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานประกันสังคม A จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๗/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

โควิด ๑๙ เป็นเหตุ

เรื่องนี้เป็นกรณีการปกปิดข้อมูลการติดเชื้อโควิด ๑๙ ของผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยรายอื่นติดเชื้อและเสียชีวิตไปด้วย มาดูว่าผู้เสียหายจะขอข้อมูลอะไรได้บ้าง

นาย ก นำมารดาชื่อนาง ข เข้ารักษาตัวด้วยโรคมะเร็งที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย A ระหว่างรักษาตัวพบว่าผู้ป่วยและผู้ติดตามเฝ้าไข้ห้องใกล้กับห้องนาง ข ได้ตรวจพบเชื้อโควิด ๑๙ โดยปกปิดข้อมูลไม่ยอมบอกเจ้าหน้าที่คัดกรอง ทำให้นาย ก และนาง ข ติดเชื้อโควิด ๑๙ ด้วย และนาง ข ได้เสียชีวิตลง นาย ก ได้ร้องเรียนไปยังกระทรวงเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ได้รับการปฏิเสธการรับผิดชอบทั้งหมดจากโรงพยาบาล นาย ก จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว รวมถึงรายงานการประชุม มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”